

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eberhard Schmeer

Motpart: TUIfly GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget är frånvarande på grund av sjuknmälan en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾? Om den första frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Utgör omständigheten att en för genomförandet av flygningar betydande del av personalen hos det utförande lufttrafikföretaget spontant är frånvarande på grund av arbetsnedläggelse som inte är arbetsrättsligt och kollektivavtalsrättsligt legitim ("olovlig strejk") en sådan extraordinär omständighet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004? Om den andra frågan ska besvaras jakande: Hur hög måste frånvaron bland personalen vara för att en sådan omständighet ska anses föreligga?
- 3) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Måste den extraordinära omständigheten ha förelegat för just den inställda flygningen, eller har lufttrafikföretaget som utför flygningen rätt att på grundval av företagsekonomiska överväganden upprätta en ny tidtabell?
- 4) Om den första eller andra frågan ska besvaras jakande: Ska bedömningen av huruvida det hade gått att undvika omständigheten göras på grundval av den extraordinära omständigheten, eller på grundval av följderna av att den extraordinära omständigheten inträder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

Överklagande ingett den 26 april 2017 av Lubrizol France SAS av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 16 februari 2017 i mål T-191/14, Lubrizol France SAS mot Europeiska unionens råd

(Mål C-223/17 P)

(2017/C 221/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lubrizol France SAS (ombud: R. MacLean, Solicitor, A. Bochon, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i mål T-191/14, Lubrizol France mot Europeiska unionens råd, såvitt den avser två av klagandens yrkanden vid tribunalen,
- bifalla dessa två yrkanden,
- utöva sin befogenhet att pröva dessa två yrkanden och slutligt avgöra målet,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen så att den kan pröva klagandens två yrkanden avseende lagöverträdelse och förfarandefel, och
- förplikta Rådet och eventuella intervenienter att ersätta klagandens rättegångskostnader avseende förevarande förfarande och rättegångskostnaderna avseende förfarandet i första instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande har klaganden anfört tre grunder.

1. Den första grunden avser att tribunalen underlät att pröva rådets tillämpning av det relevanta testet gentemot korrekta rättsliga kriterier

Klaganden gör gällande att då tribunalen inte tillämpade de korrekta kriterier som framgår av kommissionens meddelande om autonoma tullbefrielser och tullkvoter (meddelande 2011/C 363/02 ⁽¹⁾) vid sin bedömning av huruvida den autonoma tullbefrielsen för BPA skulle upphöra, underlät tribunalen att göra en riktig bedömning av rådets och kommissionens påståenden mot bakgrund av det relevanta rättsliga testet och i enlighet med korrekta rättsliga kriterier som ska tillämpas i förevarande fall.

2. Den andra grunden avser att tribunalen rättsstridigt sökte ersätta sin bedömning med rådets och uppenbart missuppfattade bevisningen

Klaganden gör i första hand gällande att tribunalen rättsstridigt sökte ersätta sin bedömning med rådets och kommissionens och därigenom gav rättsstridiga skäl till stöd för uppfattningen att den vara som den invändande parten tillhandahöll kunde anses vara ett identiskt, likvärdigt eller utbytbart material för BPA.

I andra hand hävdar klagaden att tribunalen uppenbart missbedömde bevisningen avseende den invändande partens förmåga att tillhandahålla tillräckliga volymer av den vara som påstods vara jämförbar med BPA, och missuppfattade därmed bevisningens verkliga innebörd och tillämpning i prövningen av målet i första instans.

3. Tredje grunden avser att tribunalen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av det gällande förfarandet och genom att anta en motstridig argumentation

Klaganden gör gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att kommissionens behörighet att avslå en invändning på grund av att en dröjsmålsperiod för att svara som var avsevärt längre än de 15 dagar som föreskrivits i kommissionens meddelande endast avsåg den första kontakten mellan den invändande parten och sökandeföretagen, och inte senare kommunikation mellan dessa, vilket medförde att tribunalen fann att dröjsmålet saknade betydelse. Därigenom antog tribunalen en motstridig argumentation avseende typ, funktion och roll hos de olika parterna i förfarandet enligt vad som framgick av kommissionens meddelande.

⁽¹⁾ EUT C 363, 2011, s. 6.

**Överklagande ingett den 4 maj 2017 av GX av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen)
meddelade den 3 mars 2017 i mål T-556/16, GX mot europeiska kommissionen**

(Mål C-233/17 P)

(2017/C 221/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: GX (ombud: advokaten G.-M. Enache)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen och följaktligen ogiltigförklara det omtvistade beslutet från tillsättningsmyndigheten,
- utge ersättning för den materiella och ideella skada som sökanden lidit på grund av det beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.